

אוסו רביד מספר

חיפוש אחרי המשפחה - 1947

נמסר לאתר הפלי"ם על ידי נכדו יואב אייזנברג

קבלתי חופשה של כ- 3 שבועות על- מנת לחפש את משפחתי. קבלתי רשימה של כל מחנות הפליטים בגרמניה ובאוסטריה וכתובת של נציג שלנו באוסטריה למקרה הצורך. נדדתי בין המחנות. בכל מחנה התייצבתי בפני מנהל, שהיה ישראלי, הסברתי מי אני ובקשתי את עזרתו בקבלת רשימות הפליטים ואישור לחפש במחנה. בצורה זו עברתי הרבה מחנות, שכרגע אינם זכורים לי בשמותיהם. הזמן הלך ואזל, ואת משפחתי טרם איתרתי. היות שהבטחתי לחזור בתאריך מסוים ל"מטה פונטו", החלטתי שהמחנה שלייד זלצבורג יהיה האחרון לחיפוש, כי הייתי משוכנע, שהם בוודאי אינם בחיים עוד.

הגעתי למחנה לפנות ערב. היו שם בנינים הרוסים, אהלים, המון אנשים שהסתובבו ללא מעש ובגדיהם בלויים וקרועים. התקרבתי לאחד הבנינים, שלידו שחקו שלושה ילדים בכדור רגל שהיה עשוי מסמרטוטים. נעצרתי לידם, הם נבהלו וברחו. ירדתי מהג'יפ ורצתי בעקבותיהם. הם נכנסו לבנין עם פרוזדור ארוך שמשני הצדדים חדרים. הם עלו לקומה שנייה ואני אחריהם צועק שיעצרו, ותוך כדי זה אני שואל האם הם מכירים את משפחת שמוקלר. אך הם המשיכו לרוץ ונכנסו בסוף המסדרון לאחד החדרים. רצתי אחריהם נקשתי בדלת וראיתי אישה זקנה בלונדינית רועדת מולי. אמרתי לה: "אני יהודי מא", אין לכם מה לפחד, והאם אתם יודעים או מכירים את משפחת שמוקלר?" ואז שמעתי את האישה אומרת: "אוסו???" מיד הבנתי שזאת אמי, שלא ראיתייה עשר שנים. שם היו גם אבי עם שלושת אחי (ששחקו כדור וברחו ממני מפחד). קשה לתאר בכתב את ההתרגשות.

שוחחנו כל הלילה ותכננו מה לעשות (לפני עזבי את איטליה ארזי אמר לי שבאם אמצא את משפחתי אקח את שלושת אחי בג'יפ לאיטליה והם יגיעו ארצה באניית מעפילים, והוא ידאג שהורי יקבלו סרטיפיקטים - אשרות כניסה - ויגיעו באופן חוקי ארצה). תאמתי כל זאת עם מנהל המחנה, ולאחר יום לקחתי את שלושת אחי על הג'יפ. הם לקחו איתם את מעט הבגדים שהיו להם והתחלתי לנסוע בחזרה לאיטליה. בדרך עברתי את הגבול במעבר "הברנר" ושם נתקלתי במחסום של הצבא האנגלי. נתבקשתי להראות את התעודות ואישורי מעבר, וכאשר ראו שאני מאלסקה מאוד התלהבו ושאלו אותי על החיים באלסקה. אחי נשאר בג'יפ ואמרתי לאנגלים שאלה פליטים שאספתי בדרך. סיפרתי על כל מה שלמדתי בבית הספר על אלסקה. הגעתי ל"מטה פונטו" לאחר יום נסיעה והודעתי לארזי על הצלחת המבצע. יהודה הודיע שאלווה את אניית "שבתאי לוז'ינסקי" שתצא חודש אחרי זה, ושאחי יפליגו ארצה עם אניית המעפילים "חיים ארלזורוב", שתצא ב-27.2.47. האנייה כידוע נתפסה ואחי נשלחו למחנה קפריסין.